

Sygn. akt I C 1158/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2012 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Damian Czajka

Protokolant: Karolina Nesterewicz

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2012 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) w W.

przeciwko C. L.

o zapłatę 608,26 zł

I. powództwo oddala;

II. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanej kwotę 197 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygnatura akt I C 1158/12

UZASADNIENIE

Strona powodowa(...) w W. wniosła o zasądzenie od pozwanej C. Z. kwoty 608,26 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 marca 2010 r. wraz z kosztami postępowania. Uzasadniając żądanie wskazała, że 16 września 2008 r. z winy pozwanej doszło do powstania szkody, w skute zalania mieszkania, objętego ubezpieczeniem, za którą odpowiedzialność przyjęła powódka. W toku postępowania likwidacyjnego powodowy zakład ubezpieczeń wypłacił na rzecz poszkodowanej świadczenie z umowy ubezpieczenia w łącznej wysokości 683,26 zł. Z tą chwilą przeszła na stronę powodową wierzycielność o zapłatę odszkodowania od sprawcy szkody, którą jest C. Z.. Wezwana do zapłaty świadczenia pozwana uiściła 75 zł, zobowiązując się od zapłaty pozostałej części długu w ratach, z czego się nie wywiązała.

Pozwana wnosząc o oddalenie powództwa w całości zarzuciła, że uregulowała wyrządzoną zalaniem, w skutek awarii grzejników w jej mieszkaniu, szkodę w lokalu sąsiednim, polegającą na niewielkim zacieku, który widziała. Wezwanie do zapłaty dalszej sumy 608,26 zł jest bezzasadne, bowiem dotyczy prawdopodobnie innego zdarzenia, związanego z zalewaniem i zaciekaniem dachu budynku, który Spółdzielnia Mieszkaniowa w B. remontowała. Pozwana zarzuciła także upływ terminu przedawnienia roszczenia, zaprzeczając aby kiedykolwiek wobec strony powodowej deklarowała ratalną spłatę zadłużenia.

Sąd ustalił:

W dniu 18 września 2008 r. H. L. zgłosiła telefonicznie stronie powodowej powstanie szkody w jej mieszkaniu, w dniu 16 września 2008 r., z powodu awarii kaloryfera w mieszkaniu sąsiadki, pozwanej C. Z..

W dniu 24 września 2008 r. przedstawiciel powodowego zakładu ubezpieczeniowego dokonał oględzin szkody, kwalifikując do naprawy ściany i sufitu w pomieszczeniach łazienki, kuchni oraz przedpokoju.

Po przeprowadzonej kalkulacji kosztów naprawy, strona powodowa, oświadczeniem z 15 października 2008 r. przyznała H. L. 75 zł tytułem odszkodowania, za remont w kuchni i łazience, która wypłaciła poszkodowanej 15 października 2008 r. Kolejnym pismem z dnia 6 stycznia 2008 r. przyznane zostało H. L. dalsze odszkodowanie w kwocie 608,26 zł, wypłacone 8 stycznia 2009 r.

W oświadczeniu z 24 września 2008 r. pozwana potwierdziła awarię grzejnika w swoim mieszkaniu z dedykacją "przyjmują regres". Na tej podstawie zapłaciła powodce 75 zł, obejmujące pierwotnie ustaloną kwotę odszkodowania.

Dowód:

- odpis protokołu szkody ze zdjęciami (k.20-22),
- odpis operatu szkody (k.23-27),
- odpis potwierdzenia telefonicznego zgłoszenia szkody (k.51),
- oświadczenie pozwanej (k.52),
- odpisy oświadczeń strony powodowej o przyznaniu świadczenia (k.53-54).

Pismami z 12 stycznia 2010 r. oraz 1 sierpnia 2011 r. strona powodowa wzywała bezskutecznie pozwaną do zapłaty dochodzonego pozwem roszczenia.

Dowód:

- odpisy pism strony powodowej (k.55-57).

Sąd ustalił:

Opisany wyżej stan faktyczny sporu Sąd ustalił w oparciu o przedstawione przez powódkę dowody tj. odpisy dokumentów dotyczących prowadzonego postępowania likwidacyjnego, na rzecz poszkodowanej H. L..

Przystępując do prezentacji podstawy rozstrzygnięcia Sądu wskazać należy w pierwszej kolejności na przepis art. 6 kc podług, którego ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Przepis ten na gruncie postępowania cywilnego znajduje instrumentalne dopełnienie w art. 232 kpc stanowiącym, iż strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Z przepisów tych wynika, iż strona zgłaszająca roszczenie podlegające ochronie prawnej winna przede wszystkim (choć nie jest to wypowiedziane wprost w przepisach kpc) wskazać okoliczności stanowiące jego podstawę, a w dalszej kolejności dowody na ich potwierdzenie. Uzupełniając dodać można, iż zakres tych okoliczności determinuje podstawa prawna żądania, pomimo braku obowiązku strony do jej określenia, co wynika jednoznacznie z brzmienia art. 227 kpc w myśl, którego przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie.

Spełnienie przez powoda ciężących na nim ww. obowiązków, zwanych w skrócie ciężarem dowodu, daje możliwość skutecznego zrealizowania jego interesu, poprzez orzeczenie Sądu.

Skoro stron powodowa dochodzi zapłaty wierzytelności przysługującej jej na podstawie 828 § 1 zd. 1 k.c. według, którego jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem zapłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na ubezpieczyciela do wysokości zapłaconego odszkodowania, to w pierwszej kolejności dowieść, powinna istnienie i rozmiar wierzytelności przysługującej poszkodowanemu, której dochodzi. Wobec zaprzeczenia przez pozwaną odpowiedzialności w

rozmiarze opisanym w uzasadnieniu żądania, powodowy zakład ubezpieczeń winien udowodnić wszystkie przesłanki związane z odpowiedzialnością odszkodowawczą pozwanej tj. zdarzenia powodującą szkodę, jej rozmiar oraz związek przyczynowy pomiędzy nimi, a dopiero następnie fakt wypłacenia świadczenia z umowy ubezpieczenia, powodujący ustawowe przekształcenie podmiotowe wierzytelności poszkodowanego przeciwko sprawcy szkody. W niniejszym sporze strona powodowa wykazała jedynie okoliczność przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego i wypłatę świadczenia w sumie 683,26 zł, pomijając dowody na potwierdzenie prawidłowości własnych ustaleń. Jest to brak istotny, bowiem prezentowane w uzasadnieniu żądania dokumenty pochodzą od strony powodowej i nie niosą samodzielnie żadnych domniemań zgodności ze stanem rzeczy, co zwalnia pozwaną z ewentualnego obowiązku prowadzenia dowodu przeciwności. W orzeczeniu z dnia 14 stycznia 2010 r. w sprawie IV CSK 300/10 (LEX 677779) Sąd Najwyższy wskazał wprost, że treść art. 828 § 1 k.c. nie stwarza domniemania, że suma odszkodowania wypłaconego przez zakład ubezpieczeń odpowiada zakresowi odpowiedzialności osoby, która wyrządziła szkodę. Roszczenie ubezpieczyciela oparte o art. 828 § 1 k.c. podlega ogólnym zasadom w zakresie rozkładu ciężaru dowodu w procesie.

Zasadny jest także zarzut przedawnienia żądania. Roszczenie nabyte przez osobę trzecią w wyniku wstąpienia w prawa zaspokojonego wierzyciela zachowuje swoje dotychczasowe właściwości, tj. takie jakie miało, gdy przysługiwało zaspokojonemu wierzycielowi. Dotyczy to także przedawnienia. Roszczenia regresowe zakładu ubezpieczeń ulegają przedawnieniu (art. 117 § 1 k.c.) w takich warunkach, w których przedawnia się nabyte przezeń roszczenie ubezpieczającego do osoby trzeciej, odpowiedzialnej za szkodę w ubezpieczonym mieniu (art. 828 § 1 k.c.). Ubezpieczyciel zatem, wstępując w miejsce ubezpieczającego (art. 518 § 1 pkt 4 k.c.), nabywa do osoby trzeciej roszczenie z takim ograniczonym terminem przedawnienia, jaki - po odliczeniu okresu, który do tego czasu upłynął - pozostawał ubezpieczającemu na dzień zapłaty odszkodowania do dochodzenia od tej osoby wynagrodzenia wyrządzonej mu szkody.

Skoro wedle art. 4421 § 1 k.c. roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym ulega przedawnieniu z upływem lat trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia, to termin ten w okolicznościach sporu liczyć należy już od potwierdzenia telefonicznego zgłoszenia H. L., która wskazała zarówno szkodę, jak i osobę ewentualnie odpowiedzialną, a nie od wypłaty świadczenia w roszczonym rozmiarze. Dlatego też Sąd uznał, że roszczenia strony powodowej przedawniło się najpóźniej w dacie 18 września 2011 r.

Z tych wszystkich powodów powództwo należało oddalić w całości., nakazując stronie powodowej zwrot kosztów postępowania na rzecz pozwanej (art. 98 § 1 k.p.c.).